

år. De tre nævnte teknologiområder vil være et naturligt udgangspunkt for fondens arbejde, men det forventes, at bestyrelsen løbende vil identificere andre højteknologiske områder, der er i overensstemmelse med fondens sigte og formål.

Jeg ser ingen modsætning i, at de tre teknologiområder, hvor ny forskning og innovation kan bidrage til samfundets vækst, også er nævnt i de Godkendte Teknologiske Serviceinstitutters performanceregnskab for året 2003.

Spørgsmål 9:

Hvor lille kan et firma være og stadig have kapacitet til at indgå i et forskningssamarbejde med et universitet?

Svar:

Der kan ikke fastsættes en minimumsgrænse for virksomheders størrelse, når det gælder evnen til at indgå i et forskningssamarbejde med et universitet. Selv de mindste virksomheder, f.eks. dem der direkte udspringer af forskning eller forskningskompetencer på landets universiteter og forskningsinstitutioner, vil kunne have kapacitet til at indgå i et sådant samarbejde lige fra de etableres.

For eksempel har Scion-DTU oplyst, at væksthuset »Innovationscentret« i Hørsholm for små og nystartede virksomheder, der ønsker at være i et miljø af etablerede forskningsvirksomheder, i øjeblikket rummer mellem 7 og 10 én-mandsvirksomheder. Lignende eksempler kan hentes fra andre universiteter og fra innovationsmiljøer og forskerparker.

Der er heller ikke i lovforslaget om Højteknologifonden fastsat en minimumsgrænse for de deltagende virksomheders størrelse. I forbindelse med fondens konkrete satsninger, vil det være bestyrelsen, der vurderer parternes potentiale, herunder parternes kapacitet til at indgå i samarbejde om forsknings- og innovationsaktiviteter.

Endelig vil jeg bemærke, at Højteknologifonden skal gøre en særlig indsats for at fremme forsknings- og innovationsindsatsen i små og mellemstore virksomheder.

Spørgsmål 13:

Imødekommer Højteknologifonden f.eks. CO-industris og Dansk Metals ønske om, at fonden skal være et industripolitisk redskab, hvor bestyrelsen i højere grad skal repræsentere erhvervs-

end forskningsinteresser, og at den skal yde støtte til de små og mellemstore virksomheder?

Svar:

Forskningspolitik og erhvervs politik er, som jeg ser det, ikke modsætninger i et moderne højteknologisk samfund. Det er Højteknologifonden efter min mening et godt eksempel på. Fondens skal netop støtte satsninger inden for forskning og innovation, hvor der er tale om åbenbare erhvervsmæssige potentialer. Det er i den forbindelse også naturligt, at fonden skal gøre en særlig indsats for at fremme forsknings- og innovationsindsatsen i små og mellemstore virksomheder.

Men al støtte fra fonden skal tildeles ud fra en vurdering af såvel satsningernes faglige kvalitet som deres erhvervsmæssige relevans. Fondens bestyrelse, hvor formanden og fem medlemmer skal komme fra erhvervslivet, træffer beslutning om, hvilke satsninger der skal støttes. Men bestyrelsen skal, hvad angår de forskningsfaglige kvalitetsvurderinger, indhente den rådgivning hos fagkyndige forskere via enten forskningsrådssystemet eller Danmarks Grundforskningsfond.

Spørgsmål 14:

Opgjort i procent i hvor høj grad forventes det så, at f.eks. universiteter eller sektorforskningsinstitutioner medfinansierer initiativer, i hvor høj grad forventes det, at erhvervsvirksomheder medfinansierer initiativer, og hvilke forskelle i krav til medfinansiering vil der kunne stilles mellem disse parter?

Svar:

Lovforslaget om Højteknologifonden angiver de overordnede rammer og kriterier for fondens virke, herunder kravet om en medfinansiering fra alle deltagende parter – offentlige som private – i satsninger støttet af fonden. Dette krav skal forstås fleksibelt i dobbelt forstand. For det første skal der skabes mulighed for en fleksibel fordelingsnøgle mellem de forskellige parter i en given satsning, således at parterne ikke behøver at bidrage med en ligelig andel af ressourcer. For det andet kan medfinansieringen være af økonomisk karakter eller bestå af f.eks. indskud af arbejdskraft i det støttede projekt, jf. bemærkningerne til § 7, stk. 3.